

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

133 Gressus meos dirige secundùm eloquium tuum: & non dominetur mei
omnis iniustitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

nardus. Misericordiam hanc, inquit, ego nolo: super omnem iram miseratio; ista, sepiens mihi vias iustitiæ: & infra. Volo irascaris mihi pater misericordiarum, sed illa ira, qua corrigis deuium, non qua extrudis de via: illud tua nobis benigna animaduersio parit, hoc formidolosa nutrit dissimulatio. Non enim cum nescio, sed cum sentio te iratum, tunc maximè confido propitium. Quo sensu accipit hic Sanctus, quod dicitur in psalmo. Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinventiones eorum. Vocat quippe propitiationem, quod eorum Deus non percipit excessibus. Sed nec eam misericordiã optat Hieremias, qui vbi nos habemus. Nō sis tu mihi formidini, apud Septuaginta sic habet. Non sis mihi in alienationem parcens. Quod græcè est *φειδόμενος*. quod propriè significat parcere, atque cum magna cautela, & dexteritate contingere, quod in vasis vitreis, & facillimè fragilibus fieri solet. Petit ergo non ita se tractari, nec quasi parcè, & cautè contingi: denique flagellis non subtrahi, sed erudiri. Hæc est enim misericordia, quam diligentibus se Dominus præstare solet.

Psalmi 98.

Cap. 6.

333 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum.

HÆC est misericordia, quam enixè petit, vt dirigat Dominus omnes gressus

sus suos, & disponat affectus secundum re-
 ctissimam regulam legis suæ, vt non do-
 minetur ei omnis iniustitia. Vides elo-
 quium Dei dirigere gressus, propterea, &
 toties id petit: nunc quidem dicens. Deduc
 me in semitam mādatorum tuorum, quia *Sup. v. 35.*
 ipsam volui: nunc. Vias tuas Domine de-
 monstra mihi & semitas tuas edoce me:
 nunc vero. Dirige me in veritate tua: & *Psal. 24.*
 hic. Gressus meos dirige. Certè & ipsi sem- *Ibid.*
 per directione indigemus; & ipse id sine
 cessatione misericorditer præstat, appre-
 hendens manum nostram, dirigens, & ope-
 ra manuum nostrarum super nos. Vnde
 sanctus Dionysius significantissimè Deum
 ipsum appellat ἀνάγκη καὶ πῦν χειραγωγίαν, *De diuinis*
 id est, manuductionem extenta manu per- *nom.*
 petuò dirigentem.

Et non dominetur mei omnis iniu-
 stitia.

HEbraismus est, id est, nulla: vt ibi. Cum *Psal. 48.*
 interierit non sumet omnia, id est, ni-
 hil. Et quidem de iniustitia, id est, de letali
 culpa, quæ hominē verè iniustū, facit, ma-
 nifestum est sanctum hominē, vt quod ma-
 ximè abhorret, vehementissimè deprecari.
 Quod tum obtinebit, si gressus eius; id
 est actiones à Deo secundum eloquiunt
 suum dirigantur. Sed quoniam qui perfe-
 ctè diligit, plus aliquid ambit, nec sola
 Z. 6. mor-

*Peccata
venialia
quādo do-
minētur.*

Eccl. 10.

Rom. 7.

4. Reg. 24

Sant. 7:

mortifei peccati declinatione contentus est, sed cupit in omnibus Deo placere, eique suis in gressibus conformari, puto iniustitiam vniuersaliter accipi, prout etiam venialia, & quotidiana peccata comprehendit: in quibus quamuis ex fragilitate aliquando contingat impingere, cupit tamen, & orat, ne sibi etiam hæc iniustitia dominetur. Arbitror autem tunc dici hæc animæ dominari, cum vel ex incuria multiplicatur, aut sinuntur in anima residere: vt verè muscæ non circumuolitantes, sed morientes exterminent suauitatē vnguenti: vel, cum non solum ex incogitantia, fragilitate, vel repentina aggressione, sed ex affectu committuntur, vt petitio sit. Quæso te Domine dulcissime, puritatis amator: qui nosti figmentum nostrum, & recordaris quoniam puluis sumus, & luteas domos inhabitamus, ne permittas has quanquam leuiore culpas mihi dominari: sed gratia tua fragilitatem meam muniens, sensusque meos, & corpus possidens, effice, vt nō meus in me affectus, sed iugiter tuæ pietatis præueniat effectus: vt, si ex corpore mortis huius subnascentes latrunculi infestant, & angunt, nunquam tamen te misericorditer protegente dominantur. Vbi verò anima accuratè ad anteriora se extendens gressus purissimè dirigens in Deum tendit, meritò, vt notat sanctus Ambrosius, audit. Quam pulchri sunt gressus tui

tui in calceamentis filia Principis. Iuncturæ, vel, ut ipse legit, moduli femorum tuorum, quasi monilia, quæ fabricata sunt manu artificis. Quod de animæ gressibus dici manifestum est. Calceamenta verò, in quibus puleri sunt gressus, corpus interpretatur, quod non impedimento sit, sed incessui gratiam addat. Quare cauendum, ne luto corporali inquinetur, ne in voragine vitiorum mergatur, ne tardum fiat à ruina pingui: sed ait. Utamur ergo corpore tanquam calceamento ad interioris operæ virtutis: ad ministerium, non ad præcipitium: ad obsequium, non ad delectationem: ad obediētiam, non ad dissensionem. iuncturæ verò femorum significant, ut arbitror, vertebrae, quibus gressus, quasi harmonice mouentur, ac si dicat. Tam pulchre, tam concinne, tam suauiter gressus componis, ut ipsa femorum motio torquibus, & monilibus comparari valeat: quæ cum ornamenta sint bellatorum, & præmia victoriæ, Symmachus ἰδιῶς χάλια dixit, id est, quæ sint circa collum. Tantus vel Ecclesiæ, vel animæ significatur processus, profectusque, ut ornamentis pretiosissimis, & torquibus triumphantium compareretur. Hæc ex Ambrosio. Et ne putes hæc monilia fortuito, aut oscitanter fabricata fuisse, ait. Quæ fabricata sunt manu artificis, id est, insignis cuiuspiam, & in ea arte peritissimi aurifabri.

Corpore
quo modo
utendum.